

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/84/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6316010195
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6316010195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a prísediacich Mgr. Jany Birkovej a Zoltána Sojaka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. septembra 2016 v trestnej veci obžalovaného P. R. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný P. R. Y. M. Á. B. , nar. XX. P. XXXX M. A., trvale bytom
S. R. XXX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS
v Banskej Bystrici,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

v bode 1

z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d Tr.zák.

v bode 2

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr.zák.

p r e t o ž e

1. dňa 4. marca 2016 približne o 6.00 hod. v S. R. po miestnej komunikácii viedol od obecného úradu k rodinnému domu č. 201 motocykel zn. KTM, s nezisteným evidenčným číslom napriek tomu, že rozhodnutím OR PZ Brezno, ODI o priestupku zo dňa 19. augusta 2015 č. ORP-BR-ODI2-167/2015-P, právoplatným dňa 8. septembra 2015 mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia,

2. 4. marca 2016 približne o 13.00 hod. v S. R. Č.. XXX vo dvore pri rodinnom dome chytil svojho otca C. R. za bundu v oblasti hrudníka a povedal mu, ak by nebol jeho otec, tak ho dobije, vzápätí od neho žiadal kľúče od motorového vozidla zn. Volkswagen Golf s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí, vyhrážal sa, že mu rozbije vozidlo, na to vzal plynovú fľašu položenú vo dvore, ktorú opakovane hodil do tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Peugeot, ev. č. A. XXXBY, čím na ňom rozbil sklenené výplne zadného a bočných zadných okien a spôsobil tak C. R. škodu vo výške 100,- €, keď následne na dvor prišla jeho matka Z. R., obom povedal, aby sa nebáli, lebo si kúpi toulén, budú vidieť, čo im urobí a zapáli im dom, na záver svojmu otcovi povedal, že ak zavolá policajtov, tak ho pred nimi zabije,

t e d a

v bode 1

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci ako súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie tohto štátneho orgánu o zákaze činnosti,

v bode 2

iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe,

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods.2 Tr.zák., § 37 písm.h,m Tr.zák., § 38 ods.2,4,8 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd zistil tento skutkový stav:

1. obžalovaný dňa 4. marca 2016 približne o 6.00 hod. v S. R. po miestnej komunikácii viedol od obecného úradu k rodinnému domu č. 201 motocykel zn. KTM, s nezisteným evidenčným číslom napriek tomu, že rozhodnutím OR PZ Brezno, ODI o priestupku zo dňa 19. augusta 2015 č. ORP-BR-ODI2-167/2015-P, právoplatným dňa 8. septembra 2015 mu bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia,

2.obžalovaný 4. marca 2016 približne o 13.00 hod. v S. R. Č.. XXX vo dvore pri rodinnom dome chytil svojho otca C. R. za bundu v oblasti hrudníka a povedal mu, ak by nebol jeho otec, tak ho dobije, vzápätí od neho žiadal kľúče od motorového vozidla zn. Volkswagen Golf s tým, že ak mu ich nedá, tak uvidí, vyhrážal sa, že mu rozbije vozidlo, na to vzal plynovú fľašu položenú vo dvore, ktorú opakovane hodil do tam zaparkovaného motorového vozidla zn. Peugeot, ev. č. A. XXXBY, čím na ňom rozbil sklenené výplne zadného a bočných zadných okien a spôsobil tak C. R. škodu vo výške 100,- €, keď následne na dvor prišla jeho matka Z. R., obom povedal, aby sa nebáli, lebo si kúpi toulén, budú vidieť, čo im urobí a zapáli im dom, na záver svojmu otcovi povedal, že ak zavolá policajtov, tak ho pred nimi zabije.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ani ku skutku v bode 1, ani ku skutku v bode 2 nevypovedal, zotrval na svojej poslednej výpovedi z prípravného konania, cítil sa v oboch prípadoch nevinný.

Vzhľadom k tomu boli prečítané zápisnice o jeho troch výpovediach z prípravného konania. V prvej z nich zo dňa 4. marca 2016 obžalovaný spáchanie skutkov v bodoch 1 a 2 všeobecne oľutoval, ako príčinu jeho konania uviedol, že to bolo z nervov, pretože sa rozišiel s frajerkou a zavreli mu brata, išlo o jeho skratové konanie. Obdobne vypovedal aj dňa 5. marca 2016 na tunajšom súde pri rozhodovaní o väzbe, keď spáchanie oboch skutkov nepoprel, v podstate sa k nim priznal, zopakoval, že bol v zlom psychickom stave, pretože sa rozišiel s frajerkou a zavreli mu brata, potom prejavil ľútosť nad tým, čo urobil.

V tretej výpovedi z prípravného konania zo dňa 30. marca 2016 už uviedol, že dňa 4. marca 2016 vstal ráno okolo 8.00 hod. až 9.00 hod., jeho otec C. R. robil niečo okolo domu a asi mu to nešlo, pretože bol nervózny a podráždený, dokonca aj kričal. Z tohto dôvodu radšej odišiel z domu preč a vrátil sa, až keď prišli policajti, preto nevedel uviesť, čo sa medzitým doma stalo. Prechádzal sa po lese, do ktorého išiel cez cintorín, on nie je vlastníkom žiadnych motorových vozidiel, otec vlastní osobné motorové vozidlo

zn. Volkswagen Golf a tiež dve motorky čiernej a červenej farby, ktoré sú však nepojazdné. Spáchanie skutkov v bodoch 1 a 2 poprel, v čase, keď sa mal stať skutok v bode 1 ešte spal. Na motorkách, keď boli pojazdné, jazdil jeho otec, on nejazdil, pretože bol po havárii. Policajti z OO PZ v Podbrezovej sú na neho zasadení, najmä T.R. C., je to ich výmysel. Nevedel, prečo na neho jeho rodičia poškodení C. P. Z. R. podali trestné oznámenia, on s nimi nemá žiadne nezhody, nikdy by im neublížil, ani sa im nevyhrážal. K poškodeniu plotu a troch skiel na osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 306 (časť skutku v bode 2) sa nevedel vyjadriť, pretože v čase, keď k nemu došlo, nebol doma. Otec mu auto požičal, keď mal vodičský preukaz, ale keď mal zákaz vedenia motorových vozidiel, tak si od otca kľúče nepýtal. Alkoholické nápoje, ani iné návykové látky nepožíva, otec si niekedy vypije a to aj do tabletiiek, vtedy sa správa inak. K predchádzajúcim výpovediam uviedol, že spáchanie skutkov v bodoch 1 a 2 v nich nepoprel, z toho dôvodu, lebo mal nervy a chcel mať pokoj, bolo mu to všetko jedno.

Svedok - poškodený C. R. na hlavnom pojednávaní, ako otec obžalovaného, nevypovedal. Vzhľadom k tomu boli prečítané zápisnice o jeho dvoch svedeckých výpovediach z prípravného konania.

V zápisnici zo dňa 5. marca 2016 uviedol k bodu 1, že obžalovaný, ktorý je jeho synom, si dňa 4. marca 2016 približne o 5.30 hod. od neho pýtal kľúče od vozidla VW Golf, ev. č. A. XXXBD. On mu ich odmietol dať, preto syn odišiel z izby, a keď sa o chvíľu vrátil, opäť ich neho žiadal. Syn potom vyšiel na dvor, trhal dverami garáže, vykopol dvere v letnej kuchynke a nadával. Z obavy radšej zavolať políciu a vyšiel za synom na dvor. Nakoľko bol tento veľmi nervózny a agresívny, dostal strach, preto mu radšej nič nepovedal a išiel na ulicu počkať policajtov. Prešiel asi 100 metrov do dediny, keď počul ako syn štartuje motorku, na ktorej potom odišiel smerom k obchodu a obecnému úradu. Po chvíli prišli policajti, ktorým ukázal, kadiaľ syn odišiel a oni ho išli hľadať. Keď sa vrátili, povedali, že im ušiel a po chvíli odišiel.

K bodu 2 vypovedal, že približne o 13.00 h bol na dvore v kôlni, keď za ním prišiel syn, chytil ho za bundu, zatriasol ním a tento mu povedal, že keby nebol jeho otec, tak by ho zbil za to, že volal policajtov. Dostal strach, avšak syn ho po chvíli pustil a on začal radšej opravovať plot, ktorý ráno syn poškodil. Po chvíli od neho syn opäť pýtal kľúče od vozidla, čo odmietol a povedal mu, aby odišiel preč. Vtedy sa mu syn začal vyhrážať, že mu rozbije auto a chytil do ruky plynovú fľašu o hmotnosti cca 20 kg, ktorú hodil smerom do auta zn. Peugeot 306, zaparkovaného na dvore. Auto prvýkrát netrafil, preto fľašu opäť zodvihol a hodil ju do zadného okna vozidla, ktoré tým rozbil. Fľašu z vozidla vybral a rozbil ňou i bočné zadné okno. On synovi zo strachu nič nepovedal, ani sa mu v tom nesnažil zabrániť. Vtedy bola na dvore už aj jeho manželka Z. R. a obom sa im syn vyhrážal, že si kúpi toluén a zapáli im dom. Manželka odišla do domu, pričom mu o chvíľu z okna ukázala, že zavolať policajtov. On vyšiel na ulicu, a keď stál pri bráne, syn mu povedal, že ak prídu policajti, tak ho pred nimi zabije. Po chvíli prišli policajti, ktorým povedal, čo sa stalo, tí išli do domu pre syna, ktorý im ale ušiel, a preto ho naháňali. Z konania svojho syna mal strach, v minulosti už bol trestaný a tiež mu povedal, aby si naňho dával pozor.

V zápisnici zo dňa 23. marca 2016 uviedol, že svoju predchádzajúcu výpoveď berie v plnom rozsahu späť. Dodal, že skutky, ktoré sú kladené jeho synovi za vinu, sa tak nestali. V trestnom oznámení zo dňa 4. marca 2016, ako aj vo svojej výpovedi dňa 5. marca 2016 si všetko vymyslel, mal silné bolesti a bol na syna nahnevaný. Čiastočne ho na takú výpoveď naviedli policajti, ale akým spôsobom, k tomu sa nevyjadril, bol si vedomý, že svojho syna krivo obvinil, zároveň žiadal, aby prokurátor trestné stíhanie proti jeho synovi zastavil. Doplnil, že syn sa mu nevyhrážal a nevidel ho ani viesť motorku. Doma ich má dve, ale sú nepojazdné.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 4. marca 2016 vyplýva, že ho podal poškodený C. R. o 13.50 hod., kde uviedol skutočnosti ohľadne skutkov v bodoch 1 a 2 a ešte popísal konanie obžalovaného, ktoré bezprostredne predchádzalo skutku v bode 1 a to tak resp. obdobne ako vo svojej prvej svedeckej výpovedi zo dňa 5. marca 2016.

Svedkyňa poškodená Z. R. na hlavnom pojednávaní, ako matka obžalovaného, nevypovedala, z toho istého dôvodu nevypovedala ani v prípravnom konaní. Dňa 4. marca 2016 o 17.10 hod. však podala trestné oznámenie, v ktorom uviedla obdobné skutočnosti ako ich v trestnom oznámení popísal jej manžel C. R..

Svedok Q.. Q. P. uviedol k bodu 1, že pracuje ako referent na OO PZ v Podbrezovej. Dňa 4. marca 2016 okolo 05.45 hod. boli s kolegom npráp. T. C. stálou službou vyslaní na preverenie oznámenia do Hornej Lehoty, pretože C. R. telefonoval, že jeho syn doma rozbíja zariadenie domu. Pred 06.00

hod. už boli na mieste, kde ich na námestí čakal oznamovateľ. Povedal, že jeho syn zobral z domu motorku a utiekol s ňou smerom k obecnému úradu. Rozhodli sa, že pôjdu tým smerom, ako vodič sa s vozidlom pohol k obecnému úradu. Asi po 50 m uvideli obžalovaného, ktorý bol oproti nim a sedel na motorke. Kolega zapol na služobnom vozidle výstražné znamenie na zastavenie vozidla, na to sa obžalovaný pohol na motorke smerom k nim, on služobné vozidlo nasmeroval tak, aby obžalovanému obmedzil prejazd t.j. šikmo. Tento ho však obehol z jeho pohľadu po pravej strane a to po trávinatej ploche. Určite to bol obžalovaný, ktorý unikal k rodinnému domu, kde býva, otočili sa a išli za ním. Keď prišli pred ich rodinný dom, obžalovaný sedel na motorke s naštartovaným motorom, po tom, čo vystúpili z vozidla, obžalovaný vyštartoval s motorkou a unikol im cez úzku uličku. Ďalej ho neprenasledovali, pretože so služobným vozidlom tadiaľ nemohli prejsť. Následne ešte vyťažili oznamovateľa, obhliadli miesto činu, ktoré aj fotograficky zadokumentovali a všetko to, čo sa stalo, oznámili stálej službe. Doplnil, že obžalovaného poznal z videnia, vedel o tom, že má udelený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, tento nemal v čase, keď viedol motocykel na sebe prilbu, ani inú pokrývku hlavy. Poškodený C. R. najprv vec oznámil telefonicky a potom podal trestné oznámenie osobne na OO PZ Podbrezová. Žiadnym spôsobom poškodeného nenavádzali, aby podával trestné oznámenie, ani mu neradili, ako má postupovať, vypočuli si len popis udalosti ako ich on vnímal.

K bodu 2 vypovedal, že im oznamovateľ hneď po príchode na miesto hovoril, že obžalovaný od neho žiadal kľúče od motorového vozidla, ktoré mu odmietol vydať, pretože tento mal zákaz činnosti, načo sa obžalovaný začal správať agresívne. Oznamovateľ im aj ukázal jednotlivé poškodenia, ktoré mal obžalovaný spôsobiť a to poškodenie plechového oplatenia, garážových dverí a taktiež poškodenie na hospodárskej budove.

Zhodne vypovedal aj svedok T. C., ktorý bol tiež členom hliadky OO PZ Podbrezová. Doplnil, že po príchode na miesto, ich už poškodený C. R. čakal, tento plakal a prosil ich, aby už so synom konečne dačo urobili, že sa to s ním už nedá vydržať, že zase vystrájal. Potom im popísal, čo všetko syn doma porozbíjal. Keď spozorovali obžalovaného na motorke, dávali mu aj svetelné a zvukové znamenia a to aj majákom, aby zastavil, načo však obžalovaný nereagoval a prešiel motorkou popri nich. C. R. nešiel s nimi hneď podať trestné oznámenie, pretože chcel počkať na manželku a chcel ho podať až po jej príchode domov. Obžalovaného pozná veľmi dobre, pretože už v minulosti boli na neho podané viaceré oznámenia, ktoré osobne riešil napr. išlo aj o dopravné priestupky, o poškodenia, ktoré spôsobil doma a tiež jeho agresívne správanie sa voči rodičom, všetko sa to skončilo tak, že rodičia napokon odmietli na neho podať trestné oznámenie. Voči obžalovanému nie je zaujatý, nemal na to žiadny dôvod, tento ho pri výkone služobných povinností nikdy nenamietal. Aj on obžalovaného pri vedení motorky spoznal, videl ho aj zo vzdialenosti cca 5 metrov, tento vtedy na hlave nemal žiadnu pokrývku. Motorka bola zn. KTM, čierno oranžovej farby, bez ev. č.

Svedok C. C. uviedol k bodu 1, že keď nastúpil ako policajt OO PZ Podbrezová do služby s Q. B., tak im hliadka, ktorá končila službu, vravela, že možno pôjdu k R., lebo aj oni tam už boli na zákroku, nakoľko obžalovaný mal vystrájať a mali sa ísť opýtať jeho rodičov, či budú podávať trestné oznámenie, týkalo sa to rozbitia plotu. Keď prišli do domu R., títo poškodenie plotu nechceli oznamovať, pretože už bol čiastočne ponaprávaný. Rodičia ich prosili, aby s obžalovaným niečo robili, ale nechceli, aby išiel do basy. Toto sa stalo v ranných hodinách a oni pokračovali v službe.

K bodu 2 vypovedal, že okolo obeda dostali oznam, aby sa presunuli urýchlene do Hornej Lehoty, pretože obžalovaný doma rozbíja auto. Keď tam prišli, na ulici ich čakal C. R., ktorý držal v ruke železnú tyč, bolo mu do plaču a vravel, že sa obáva o život, pretože mu obžalovaný pred tým povedal, že ak zavolá policajtov, tak ho zabije. Keď vošli na dvor, pozrieť sa čo obžalovaný spravil, zahliadli ho, ale tento hneď začal pred nimi utekať, začali ho aj naháňať, ale nepodarilo sa im ho vtedy chytiť, až neskôr ho zaistila iná hliadka pri obecnom úrade. Keď sa vrátili do dvora rodinného domu k C. R., uvideli rozbité auto červenej farby zn. Peugeot, konkrétne bolo rozbité zadné sklo a bočné sklo, na zemi vedľa sa nachádzala plynová fľaša. Vtedy im C. R. povedal aj to, že ho obžalovaný chytil pod krk a povedal mu, že keby nebol jeho otec, tak ho dobije.

Zhodne vypovedal aj svedok Q. B., ktorý bol tiež členom hliadky OO PZ Podbrezová. Potvrdil, že po príchode na dvor uvidel odstavené motorové vozidlo zn. Peugeot, ktoré malo rozbité okná. C. R. vravel, že do skiel auta hodil plynovú fľašu obžalovaný, pretože mu nechcel od neho dať kľúče. Vzadu na záhrade zbadal obžalovaného, ktorého začali naháňať, tento im však ušiel a chytila ho až ďalšie

hliadka. Priamo nebol ani pri jednom zo skutkov, videl len poškodenia auta. Keďže v prípravnom konaní vypovedal podrobnejšie, bola prečítaná zápisnica o jeho výpovedí zo dňa 11. apríla 2016. V tejto navyiac uviedol, že už kolega T. C., ktorý končil službu pred ním, mu povedal, že obžalovaný poškodil plot, aj dvere na garáži. Oni išli na miesto činu okolo 08.00 hod., pričom im rodičia obžalovaného povedali, že tento poškodil plot aj dvere na garáži, čo bolo aj vidno, ale nechceli ohľadne tohto podávať žiadne oznámenie. Rodičia si od nich ešte pýtali radu, čo majú s obžalovaným robiť. C. R. ešte spomenul, že obžalovanému nechcel dať auto, pretože vedel, že má zákaz viesť motorové vozidlá. On obžalovaného osobne pozná, pretože nielen on, ale aj kolegovia chodia k nim často na služobné zákroky. Doplnil, že konanie obžalovaného z rána (poškodenie dverí a plota) bolo posudzované len ako priestupok.

Ku skutku v bode 2 v prípravnom konaní uviedol aj to, že na osobnom motorovom vozidle boli porozbíjané zadné okno a okno na pravej strane na dverách. Na sedadlách videl aj propánbutánovú fľašu. Priamo vyhrážky obžalovaného nepočul, ale z rozprávania C. R. vedel, že sa mu mal obžalovaný vyhrážať v tom smere, že ak zavolá policajtov, tak ho zabije. Obsah ďalších vyhrážok sa dozvedel už len zo služobných záznamov. C. R. následne prišiel podať trestné oznámenie, on tohto ani Z. R. nenavádzal k tomu, aby podali oznámenie resp. aby v určitom smere vypovedali. Poradil im však, aby obžalovaného odhlásili z pobytu, aby si uvedomil ako sa voči nim správa.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená závislosť na omamných, ani psychotropných látkach, vrátane alkoholu. Ak by aj bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu resp. iných omamných látok v čase skutkov, čo nebolo objektivizované, jeho kontakt s realitou nebol narušený, ak obžalovaný takéto látky konzumuje, ide o konzum sporadický, bez prejavov závislosti, ktorý však môže zosilňovať emočne nestabilné a dissociaľne črty jeho osobnosti. Obžalovanému nenavrhol uložiť žiadne ochranné liečebné opatrenie, na tom nič nemení ani skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti absolvoval ochranné protitoxikomanické ambulantné liečenie. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný a prognóza jeho ďalšieho vývoja bude závisieť od jeho schopnosti vyhnúť sa konzumácií návykových látok, ktoré u neho vyvolávajú agresívnejšie formy správania.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychológie dospelých, okrem iného, vyplýva, že poškodený C. R. je schopný vnímať a následne si zapamätať podstatu prežitých udalostí, taktiež ich aj reprodukovat', avšak reprodukcia detailov môže byť narušená predovšetkým odstupom času. Odlíšenie reality od fantázie je na primeranej úrovni. Prítomná je tendencia produkovať sociálne žiaduce správanie, neukazovať svoje negatívne stránky alebo nedostatky a v rámci toho sa môže prejavovať tendenčné podávanie informácií v podobe bagatelizácie, alibizmu, účelovému podávaniu údajov alebo ich neúplnosti. Občas sa môže prikláňať ku klamstvu, nakoľko často najskôr emočne reaguje a až následne uvažuje, pričom sa môže uplatňovať následná racionalizácia, teda následné hľadanie a vytváranie vysvetlení situácií a reakcií. Tieto následné vysvetlenia môžu byť ovplyvniteľné inými osobami. Uvedomuje si, že v prípade uvádzania nepravdivých informácií a skutočností mu hrozí za takéto konanie trestné stíhanie, ale k takejto možnosti pristupuje so zľahčujúcim spôsobom a presvedčením, že sa ho to až tak veľmi nedotkne. Z tohto dôvodu zotráva na tom, že pravdivá je jeho svedecká výpoveď, v ktorej tvrdil, že syn nevykonal skutky tak ako to uviedol v trestnom oznámení. Vierohodnosť jeho výpovede je znížená na základe faktografickej nestability v jednotlivých výpovediach pred vyšetrovateľom a znalcom a aj kvôli dôvodom pre zmenu výpovede, kde prevažne uvádza, že to urobil preto, aby syn nešiel do výkonu trestu odňatia slobody a tiež, že pôvodné trestné oznámenie bolo vykonštruované políciou.

Z odborného vyjadrenia ku škode na vozidle vyplýva, že na osobnom motorovom vozidle zn. Peugeot 306, ev. č. A. XXXBY bola poškodením skiel spôsobená škoda vo výške 100,- €.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie zo dňa 4. marca 2016, okrem iného, vyplýva, že v S. R. XXX boli poškodené dve tabule oplotenia a to preliačením a natrhnutím, ako aj drevené dvere, na ktorých bola vylomená doska v strednej časti. Taktiež boli poškodené - rozbité sklenené výplne na predmetnom vozidle a to na zadných bočných oknách, ako aj zadné okno.

Z prepisu zvukového záznamu zo systému ESIS PZ, REDAT vyplýva, že C. R. dňa 4. marca 2016 o 05.44 hod. volal na tiesňovú linku 158, kde oznámil, že syn mu rozbíja zariadenie domu, o čom už informoval policajtov v Podbrezovej, ktorí mu kázali volať na číslo 158. V ten istý deň o 12.30 hod. volala na políciu Z. R., ktorá oznámila, že syn P. R. rozbíja doma zariadenie a auto.

Z rozhodnutia OR PZ Brezno, ODI o priestupku zo dňa 19. augusta 2015, č. ORP-BR-ODI2-167/2015-P, právoplatného dňa 8. septembra 2015 vyplýva, že obžalovanému bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z uznesenia OO PZ v Podbrezovej zo dňa 28. septembra 2015, ČVS:ORP-453/PD-BR-2015, právoplatného 16. októbra 2015 vyplýva, že vec z podozrenia z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1,2 písm. a Tr.zák. v štádiu pokusu, ktorej sa mal dopustiť obžalovaný 8. septembra 2015, keď sa pokúsil podpáliť drevenú garáž v mieste bydliska, v ktorej sa nachádzalo osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, ev. č. A. XXXBB, ktorého majiteľom bol C. R., bola odložená, pretože poškodený nedal súhlas na trestné stíhanie menovaného a toto bolo neprípustné.

Zo zadržanej korešpondencie obžalovaného vyplýva, že táto bola zadržaná 15. marca 2016 v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, o čom bol informovaný. V tomto liste, okrem iného, obžalovaný žiadal poškodených, aby zmenili výpoveď v jeho prospech, ako aj to, že ho mrzí, čo urobil, poukázal na to, že poškodený mu mohol dať na jeho žiadosť auto a nič by sa nestalo.

Z písomného podania poškodených C. P. Z. R. zo dňa 14. augusta 2016 a príloh, ktoré boli doručené na tunajší súd dňa 15. augusta 2016, okrem iného, vyplýva, že poukazujú na zmanipulovanie celého prípadu príslušníkmi PZ za aktívneho prispenia dozorujúceho prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno, pričom uvádzajú jednotlivé pochybenia OČTK, poukazujú aj na ďalšie skutočnosti vyplývajúce z pripojených príloh a v konečnom dôsledku žiadajú zastavenie trestného stíhania obžalovaného a jeho prepustenie z väzby.

Pokiaľ ide o skutky v bodoch 1 a 2, obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevypovedal, ale poukázal na svoju tretiu výpoveď z prípravného konania, kde spáchanie týchto skutkov poprel, pretože pri skutku v bode 1 v tom čase ešte spal a pri skutku v bode 2 nebol doma, rodičom by nikdy neublížil, ani sa im nevyhrážal. Naproti tomu v prvej a druhej výpovedi z prípravného konania spáchanie týchto skutkov oľutoval resp. ich nepoprel, ako dôvod svojho konania uviedol zlý psychický stav. Priebeh skutkov v bodoch 1 a 2 v týchto výpovediach však bližšie nepopísal. Je zrejmé, že obžalovaný menil svoje výpovede a svoj postoj už v prípravnom konaní, čo znižuje dôveryhodnosť jeho tvrdení a preukazuje snahu zbaviť sa trestnej zodpovednosti, nakoľko zmenu vo svojich výpovediach logicky neodôvodnil a odvolávanie sa len na zlý psychický stav pri prvých dvoch výpovediach je evidentne účelové. Význam jeho priznania sa k obojm skutkom však v určitej miere znižuje skutočnosť, že ich priebeh podrobnejšie nepopísal. O tom, že sa snažil zbaviť trestnej zodpovednosti, keď si uvedomil hrozbu uloženia vysokého trestu, svedčí aj jeho snaha ovplyvniť svojich rodičov ako svedkov poškodených a to listom, ktorý však bol ústavom, v ktorom vykonáva väzbu, zadržaný.

Obhajobu obžalovaného, že sa skutkov v bodoch 1 a 2 nedopustil, potvrdzuje výpoveď svedka poškodeného C. R. z prípravného konania zo dňa 23. marca 2016, v ktorej odvolal svoju usvedčujúcu svedeckú výpoveď zo dňa 5. marca 2016, ktorú urobil len preto, že bol na obžalovaného nahnevaný a mal silné bolesti. V prospech obžalovaného vyznieva aj písomné podanie poškodených C. P. Z. R. zo dňa 14. augusta 2016, kde poukázali na jednotlivé pochybenia OČTK v prípravnom konaní a ich snahu zmanipulovať prípad v neprospech obžalovaného.

Svedkovia poškodení C. P. Z. R. na hlavnom pojednávaní ako rodičia obžalovaného nevypovedali, svedkyňa tak neurobila ani v prípravnom konaní. Z postoja oboch, vychádzajúc aj z ich písomného podania predloženého súdu, vyplýva ich aktuálna snaha uvádzať skutočnosti a okolnosti len v prospech obžalovaného a v konečnom dôsledku dosiahnuť zastavenie jeho trestného stíhania a prepustenie z väzby. To je v príkróm protiklade s ich prvotným postojom, keď najprv C. R. a potom aj Z. R. telefonicky oznamovali na políciu agresívne správanie sa obžalovaného dňa 4. marca 2016 a žiadali o pomoc príslušníkov polície. Tento postoj si na začiatku zachovali, keď obaja podali ešte v ten deň trestné oznámenia na obžalovaného a to ohľadne jeho konania, ktoré bolo následne predmetom obžaloby, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a bolo posúdené iba ako priestupok. Až následne po vznesení obvinenia obžalovanému a jeho vzatí do väzby zmenili svoje postoje, nemali už vôbec záujem na jeho trestnom stíhaní, pretože zistili, že mu hrozí, vzhľadom na príslušnú právnu kvalifikáciu, uloženie vysokého trestu. Z ich pohľadu je potom zmena ich postoja logická, keďže už od začiatku nechceli, aby obžalovaný išiel do väzby resp. následne do výkonu trestu odňatia slobody, chceli len

jeho „postrašenie“, aby sa takto agresívne voči nim nesprával, najviac aby absolvoval ochranné liečenie. Svedok poškodený C. R. bol ochotný zmeniť svoju výpoveď v prípravnom konaní aj za cenu prípadného vlastného trestného stíhania, pretože by mu aj vtedy, ak by bol uznaný za vinného, hrozilo uloženie oveľa miernejšieho trestu ako obžalovanému. O jeho snahe pomôcť obžalovanému aj v minulosti a to ohľadne prípadného trestného stíhania obžalovaného, svedčí aj predtým uvedené uznesenie o odložení vecí, kde ako poškodený nedal súhlas na trestné stíhanie syna, ktorý sa mal pokúsiť podpáliť drevenú garáž, a preto bolo trestné stíhanie obžalovaného v tomto prípade neprípustné. O snahe tohto svedka dosiahnuť zastavenie trestného stíhania obžalovaného svedčia aj závery znaleckého posudku z odvetvia psychológie dospelých. Prvostupňový súd v týchto smeroch nemohol bližšie zisťovať príčiny a dôvody, ktoré ho viedli k zmene výpovedí, vrátane zmeny postoja svedkyne poškodenej, nakoľko obaja využili svoje právo pred súdom nevyvolať.

Obhajobu obžalovaného ohľadne skutkov v bodov 1 a 2, ktorá bola účelová a urobená v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, ktorú čiastočne potvrdzovali dôkazy svedčiace v jeho prospech, vyvracia súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o skutok v bode 1, obžalovaného z jeho spáchania, okrem jeho vlastného opakovaného všeobecného priznania sa v prípravnom konaní, usvedčujú výpovede priamych svedkov Q. Q. P. P. T. C., ktorí rovnako popísali jeho priebeh, obžalovaného videli viesť motocykel z bezprostrednej blízkosti a tohto bez akýchkoľvek pochybností aj stotožnili. Títo svedkovia nemali žiaden dôvod pritažovať obžalovanému a vypovedať v jeho neprospech až v takej miere, veď do Hornej Lehoty sa dostavili nie z vlastnej iniciatívy, ale výslovne na žiadosť poškodeného C. R., ktorý oznámil, že obžalovaný rozbíjal zariadenie, čo jednoznačne potvrdzuje aj prepis zvukového záznamu tohto telefonátu. Obžalovaného čiastočne usvedčuje aj svedecká výpoveď samotného C. R. zo dňa 5. marca 2016, v ktorej uviedol, že počul ako syn naštartoval motorku a potom ho videl ako na nej odišiel smerom k obchodu a obecnému úradu. To, že obžalovaný mal zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov od 8. septembra 2015, preukazuje predtým uvedené rozhodnutie o priestupku a výpis z jeho evidenčnej karty vodiča. Skutočnosť, že obžalovaný uložený zákaz vykonávania tejto činnosti evidentne nerešpektoval, preukazuje odpis z registra jeho trestov, ako aj rozhodnutia tunajšieho súdu (uvedené v ďalšej časti), ktorými bol dvakrát právoplatne odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d Tr.zák., ktorých sa dopustil 7. októbra 2015 a 16. októbra 2015, teda obžalovaný opakovane páchal rovnakú trestnú činnosť. O tom, že kontakt obžalovaného s realitou pri skutku nebol narušený a to ani vtedy, ak by bol pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok, svedčia závery znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2, súd poukazuje aj na dôkazy a ich hodnotenie v bode 1 a to v častiach, v ktorých sa týkajú aj tohto bodu. To, že došlo k poškodeniu osobného motorového vozidla C. R. v danom čase a na danom mieste, nespochybnil ani samotný obžalovaný. Túto skutočnosť jednoznačne preukazuje výpoveď samotného svedka poškodeného C. R. zo dňa 5. marca 2016, taktiež výpovede príslušníkov polície svedkov C. C. P. Q. B., ktorí sa následne dostavili na miesto činu a priamo videli poškodenie predmetného vozidla, taktiež ho preukazuje nespochybniteľne zápisnica o obhliadke miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou. Výška škody na vozidle bola stanovená odborným vyjadrením. Príslušníci polície boli vyslaní na miesto činu len na základe telefonického oznámenia poškodenej Z. R.Á., teda tam nešli z vlastnej iniciatívy, aby nejaký skutok vykonštruovali a títo nemali žiadny dôvod vypovedať v neprospech obžalovaného.

To, že predmetné vozidlo poškodil práve obžalovaný a zároveň sa dopustil ďalšieho konania popísaného v skutku v bode 2, okrem jeho vlastného opakovaného všeobecného priznania sa v prípravnom konaní, preukazuje súhrn ďalších vykonaných dôkazov. Svedčí o tom prepis zvukového záznamu z uvedeného dňa, keď poškodená Z. R.Á. o 12.30 hod. sama oznámila telefonicky na políciu, že obžalovaný rozbíja doma zariadenie a auto. Na to nadväzuje výpoveď svedka poškodeného C. R. zo dňa 5. marca 2016, kde podrobne popísal konanie obžalovaného a to tak ako bolo ustálené v zistenom skutkovom stave v bode 2. Na tie časti svedeckých výpovedí príslušníkov polície C. C. P. Q. B., v ktorých uvádzali, čo im po príchode na miesto činu povedal C. R. pri vysvetľovaní, súd neprihliadal, nakoľko by to bolo v rozpore s príslušnou judikatúrou, prihliadal na ne len v tej časti ako je vyššie uvedené t.j. že videli miesto činu vrátane poškodenia predmetného vozidla, pretože tieto skutočnosti vnímali priamo osobne a nedozvedeli sa ich len z vysvetlenia inej osoby. Podstatnou bola aj skutočnosť, že obžalovaný bol sankcionovaný pokutou za priestupok proti majetku, keď poškodil zariadenie domu R. M. a rozbil aj čelné

sklo na jeho osobnom motorovom vozidle, a to dňa 1. júla 2015. Nezanedbateľným bola aj rozsiahla kriminálna minulosť obžalovaného, ktorý má sklon opakovane sa dopúšťať rôznej úmyselnej trestnej činnosti a to aj napriek vykonaniu doposiaľ uložených trestov. O komplikovanosti jeho povahy svedčí aj hodnotenie z miesta trvalého bydliska. Súd poukazuje aj na časové a miestne súvislosti konania obžalovaného uvedené v bodoch 1 a 2, ako aj jeho konania, ktoré im predchádzalo a bolo posudzované ako priestupok, ktoré spolu tvoria logický sled, keď sa obžalovaný opakovane za každú cenu snažil získať kľúče od predmetného vozidla a následne ho použiť.

Obhajobu obžalovaného, ktorú čiastočne potvrdzujú dôkazy v jeho prospech, vyvracajú vykonané dôkazy vyznievajúce v jeho neprospech, nakoľko tieto navzájom korešpondujú, nadväzujú rozsahu a kvality, že jednoznačne preukazujú spáchanie skutkov v bode 1 a v bode 2 obžalovaným tak ako boli ustálené.

Podľa § 348 ods.1 písm.d Tr.zák. prečin marenia výkonu rozhodnutia spácha ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr. zák. zločin vydierania spácha ten, kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods.1 písm.c Tr. zák. sa chránenou osobou rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods.4 Tr.zák. sa blízkou osobou rozumie aj príbuzný v priamom pokolení.

Vychádzajúc z týchto skutočností, súd konanie obžalovaného v bode 1 kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d Tr.zák., pretože maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci ako súdu tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie takéhoto orgánu o zákaze činnosti a konanie v bode 2 kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1,2 písm. b Tr.zák, pretože iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konali a čin spáchal na chránených osobách a to osobách blízkych - svojich rodičoch.

K námietkam obhajoby považuje súd za potrebné uviesť, že výsluch obžalovaného dňa 4. marca 2016 bol síce vykonaný po 20.00 hod. a to od 23.00 hod., avšak trval iba 20 minút, pričom obžalovaný v ňom vypovedal len krátko a všeobecne, teda táto okolnosť nemala za následok, že by bol výsluch vykonaný nezákonne, najmä ak z ust. § 55 ods.2 Tr.por. druhá veta vyplýva možnosť, že úkony trestného konania môžu byť vykonávané v odôvodnených prípadoch aj mimo času medzi 7.00 hod. až 20.00 hod. Navyiac obžalovaný svoje všeobecné priznanie ku skutkom v bodoch 1 a 2 a dôvody prečo tak urobil, zopakoval aj vo svojej ďalšej výpovedi dňa 5. marca 2016 o 14.45 na tunajšom súde pred sudcom pre prípravné konanie.

Pokiaľ ide o ďalšiu námietku obhajoby, že pri výsluchoch svedkov poškodených dňa 5. marca 2016 došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti, keďže sa ich obžalovaný nemohol zúčastniť a nemohol im klásť otázky, súd poukazuje na to, že dňa 5. marca 2016 bol vykonaný výsluch len svedka poškodeného C. R. a nie svedkyne poškodenej Z. R., okrem toho bol v tento deň vypočutý svedok Q.. Q. P.. Zásada rovnosti strán, vrátane kontradiktórnosti, sa vzťahuje predovšetkým na konanie pred súdom a nie na prípravné konanie, navyiac v zmysle ust. § 213 ods.1 Tr.por. účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch nie je obligatórna, policajt ju môže povoliť, čiže je to na jeho úvahe a rozhodnutí, či tak skutočne urobí. V danom prípade je potrebné poukázať prvotne na to, že nie je žiadna zmienka o tom, že by obžalovaný o účasť na týchto vyšetrovacích úkonoch vôbec požiadal, t.j. sa jej relevantným spôsobom ani nedomáhal, obhajcu si napriek riadnemu procesnému poučeniu nezvolil a v čase výsluchov týchto svedkov ešte neexistoval dôvod povinnej obhajoby, ktorý vznikol až po tom, čo bolo rozhodnuté o jeho vzatí do väzby, teda pri nich nemohol byť prítomný ani obhajca. Tento mu bol ustanovený hneď po tom, čo vznikol dôvod povinnej obhajoby v zmysle ust. § 37 ods.1 písm.a Tr.por. Okrem toho svedok poškodený C. R., ako aj svedok Q.. Q. P. boli v prípravnom konaní opätovne vypočutí dňa 23. marca 2016 a pri výsluchoch už bol prítomný aj obhajca obžalovaného, ktorý svedkom kládol otázky. Za takejto situácie nemožno považovať výsluchy ani jedného z uvedených svedkov zo dňa 5. marca 2016 za nezákonné, napokon obaja títo svedkovia boli následne vypočutí aj v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní.

Obhajoba žiadala, aby súd neprihliadal na výpovede svedkov Q.. Q. P., T. C., Q. B. P. C. C., ktorí majú ako príslušníci PZ povinnosť zachovávať mlčanlivosť, pričom v tomto konaní neboli tejto povinnosti riadnym spôsobom zbavení a informácie ku skutku v bode 2 sa dozvedeli len sprostredkované, jeho spáchanie vlastnými zmyslami nevnímali.

Podľa § 129 ods.2,3 Tr.por. platí zákaz o výsluchu svedka aj vtedy, keby svojou výpoveďou porušil zákonom uloženú povinnosť mlčanlivosť, okrem prípadu, že by bol od tejto povinnosti oslobodený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť. Zákaz výsluchu sa nevzťahuje na svedeckú povinnosť týkajúcu sa trestného činu, ktorý má svedok povinnosť prekaziť podľa Tr.zák.

Podľa § 80 ods.1 Zák. č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov sú policajti povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, s ktorými sa oboznámili pri plnení úloh PZ alebo v súvislosti s nimi a ktoré si v záujme právnických alebo fyzických osôb vyžadujú, aby zostali utajené pred nepovolnou osobou, povinnosť mlčanlivosť sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

Ani pri jednom z týchto štyroch svedkov neexistoval relevantný dôvod, aby o skutočnostiach, ktoré sú predmetom tohto trestného konania, mali povinnosť zachovať mlčanlivosť, teda ani nebolo potrebné, aby boli v tomto konaní ako svedkovia zbavení povinnosti mlčanlivosť. V oboch prípadoch boli ako policajti požiadaní o vykonanie služobných zákrokov práve samotnými poškodenými, v prvom prípade preto, že sa obžalovaný mal doma správať agresívne (rozkývanie plotu, kopanie do kuchynských dverí, vulgárne nadávanie, čo napokon ani nebolo predmetom obžaloby). Pri preverovaní tohto oznámenia policajti Q.. Q. P. P. T. C. mimo pozemku a rodinného domu poškodených, na inom mieste v obci ako priami svedkovia videli obžalovaného viesť predmetný motocykel, napriek tomu, že mu bol uložený zákaz vedenia motorových vozidiel, čiže videli inú trestnú činnosť, než pre ktorú išli na vykonanie služobného zákroku a v žiadnom prípade neboli povinní zachovávať o týchto skutočnostiach mlčanlivosť, práve naopak, bolo ich povinnosťou ju oznámiť, išlo teda o oznámenie kriminality, na čo sa povinnosť mlčanlivosť nevzťahuje. Zároveň neexistoval žiadny legitívny záujem, či už fyzickej alebo právnickej osoby, ktorý by si vyžadoval, aby tieto skutočnosti zostali utajené pred nepovolnou osobou. V druhom prípade mal obžalovaný poškodzovať majetok poškodených, pri preverení tohto oznámenia policajti Q. B.K. P. C. C. síce nevideli priamo toto poškodzovanie, avšak po príchode na miesto videli priamo poškodené osobné motorové vozidlo, čo bolo časťou skutku v bode 2. Ani v tomto prípade neboli títo príslušníci ako svedkovia povinní zachovávať mlčanlivosť o predmetných skutočnostiach, práve naopak, potvrdilo sa oznámenie poškodeného, že došlo k trestnej činnosti, išlo teda o opätovné oznámenie kriminality, načo sa povinnosť mlčanlivosť nevzťahuje. Neexistoval ani žiadny legitímny záujem, či už fyzickej alebo právnickej osoby, ktorý by si vyžadoval, aby tieto skutočnosti zostali utajené pred nepovolnou osobou, čiže ani v jednom z týchto prípadov nedošlo k naplneniu druhej časti kumulatívnej podmienky vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Zák. o policajnom zbore, napokon v oboch prípadoch išlo o oznámenie kriminality, na ktorú sa povinnosť mlčanlivosť policajtov ako svedkov nevzťahuje. Na výpovede svedka Q. B. P. C. C. v časti, v ktorej im konanie obžalovaného v bode 2 popísal na mieste činu pri vysvetľovaní C. R., súd neprihliadal z vyššie uvedených dôvodov, na čo správne poukázala aj obhajoba.

Okrem toho nebolo možné v druhom prípade ustanovenie o zákaze výsluchu podľa § 129 ods.2 Tr.por. vôbec aplikovať s poukazom na ust. § 129 ods.3 Tr.por., nakoľko sa zákaz výsluchu nevzťahuje na svedeckú povinnosť týkajúcu sa trestného činu, ktorý má svedok povinnosť prekaziť podľa Tr.zák. Podľa ust. § 341 ods.1 Tr.zák. je trestným činom neprekazenia trestného činu aj konanie, ktoré sa vzťahuje na zločin, na ktorý trestný zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 10 rokov, čo je aj zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr.zák. v bode 2, o čom obaja policajti po príchode na miesto činu a vyjadrení sa poškodeného vedeli t.j. mali vedomosť, že by mohlo ísť o takýto trestný čin, navyiac sa obžalovaný nachádzal ešte neďaleko, vzápätí pred nimi ušiel, v ten deň sa už dopustil opakovane protiprávnych konaní, teda nebolo vylúčené, že by mohol na majetok alebo osobu poškodených opätovne zaútočiť. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd považoval výpovede príslušníkov polície ako svedkov v uvedených častiach za zákonné dôkazy, ktoré boli zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní aj vykonané, a preto na ich obsah pri hodnotení dôkazov prihliadol.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činov, ich následky ako sú vyššie uvedené, zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný je slobodný, bezdetný a nezamestnaný. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a bratom, v správe obecného úradu nebol bližšie charakterizovaný s odôvodnením, že ide o osobu s komplikovanou povahou. Vo výkone väzby je hodnotený kladne, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, doposiaľ nebol disciplinárne potrestaný, ani odmenený. V roku 2015 bol dvakrát sankcionovaný za priestupky v prvom prípade za porušenie pravidiel cestnej premávky, v druhom prípade za priestupok proti majetku, keď poškodil zariadenie domu a rozbil čelné sklo na osobnom motorovom vozidle.

Súdom bol doposiaľ osemkrát trestaný za rôznu úmyselnú trestnú činnosť, ohľadne prvých dvoch odsúdení sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 20. januára 2014, sp. zn. 4T/149/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. marca 2014, sp. zn. 5To 22/2014, ktorým mu bol za pokračujúci prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a Tr.zák. a iné uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a ktorý dňa 12. októbra 2014 vykonal. Trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 8. októbra 2015, sp. zn. 0T/50/2015, právoplatným tým istým dňom, mu bol uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d Tr.zák. trest povinnej práce vo výmere 150 hodín a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 roky, pričom z trestu povinnej práce nevykonal ani hodinu. Naposledy bol trestným rozkazom Okresného súdu Brezno zo dňa 16. októbra 2015, sp. zn. 0T/51/2015, právoplatným tým istým dňom, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d Tr.zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky, v oboch prípadoch viedol motorové vozidlo napriek zákazu vykonávať túto činnosť.

Obžalovaný konal pri oboch trestných činoch v tzv. priamom úmysle (ust. § 15 písm. a Tr. zák.), nakoľko chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone v bode 1 porušiť záujem spoločnosti na ochrane riadneho výkonu rozhodnutí orgánov verejnej moci a v bode 2 porušiť záujem spoločnosti na ochrane slobodného rozhodovania sa jednotlivca. Jeho pohnútkou pri oboch trestných činoch bola snaha viesť motocykel resp. osobné motorové vozidlo napriek zákazu výkonu tejto činnosti a v bode 2 vrátane nesúhlasu vlastníka osobného motorového vozidla, aby tak konal. Obžalovanému nič nepoľahčovalo, priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm.h Tr.zák.), ako aj to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm.m Tr.zák.), čiže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 0:2. Keďže priťažujúce okolností prevažovali, zvyšovala sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby prísnejšieho trestného činu o jednu tretinu (ust. § 38 ods.4,8 Tr.zák.). Zároveň, keďže išlo o dva úmyselné trestné činy spáchané dvoma skutkami a jeden z nich bol zločinom, zvyšovala sa aj horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu (§ 41 ods.2 Tr.zák. prvá veta pred bodkočiarkou). Za prísnejší z trestných činov - zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm.b Tr.zák. bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov, po aplikácii oboch vyššie uvedených ustanovení Tr.zák. mohol súd uložiť obžalovanému trest odňatia slobody od 6 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených relevantných skutočností, vrátane sklonu obžalovaného dopúšťať sa rôznej úmyselnej trestnej činnosti napriek vykonaniu predchádzajúcich uložených trestov, ako aj toho, že sa trestných činov dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, keď si nevážil dobrodenie zákona, ktoré súd využil a naposledy mu uložil trest odňatia slobody, ktorého výkon odložil na skúšobnú dobu a predtým mu uložil alternatívny druh trestu, mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov. Keďže podmienkový odklad výkonu tohto trestu neprichádzal do úvahy a obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselné trestné činy, zaradil ho na výkon tohto trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh a výmeru, obsahuje v dostatočnej miere prvky represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie a zabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr.zák. s dôrazom najmä na individuálnu prevenciu a represiu, keď obžalovaný má bohatú kriminálnu minulosť a napriek mladému veku sa opakovane dopúšťa rôznej úmyselnej trestnej činnosti, teda účel trestu v danom prípade možno dosiahnuť len výkonom dlhšieho nepodmieneného trestu odňatia slobody. Obžalovanému súd

neuložil žiaden druh ochranného opatrenia, pretože to nenavrhol znalec z odvetvia psychiatrie a nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že by sa dopustil trestnej činnosti pod vplyvom návykovej látky.

Poškodení C. R. P. Z. R. náhradu škody nežiadali.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.